

ความคิดเห็นที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยางพาราของเกษตรกรในตำบลเกาะขันธุ์ อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช

Farmer's Opinion towards Para Rubber Plantation Career in Koh Khan Sub-district,
Cha-ua District, Nakhon Si Thammarat Province

ปาณิสสา สายฟอง¹ สุพัตรา ศรีสุวรรณ² และ สุรินทร์ นียมามงกูร³
Panisa Saifong¹, Supattra Srisuwan² and Surin Niyamangkoon³

บทคัดย่อ

วิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และการเปิดรับข่าวสารทางการเกษตรของเกษตรกร 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยางพาราของเกษตรกร 3) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยางพาราของเกษตรกร ตามปัจจัยส่วนบุคคล และตามการเปิดรับข่าวสารทางการเกษตรที่แตกต่างกัน 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจกับความคิดเห็นที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยางพาราของเกษตรกร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เกษตรกรที่ปลูกสวนยางพารา ตำบลเกาะขันธุ์ อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 344 คน คำนวณโดยใช้สูตรของ Yamane การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (F-test), LSD (least significant difference) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชายอายุเฉลี่ย 51.03 ปี มีระดับการศึกษาประถมศึกษาหรือต่ำกว่า มีสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.06 คน มีพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 13.72 ไร่ มีพื้นที่ปลูกยางพาราเฉลี่ย 12.02 ไร่ มีแรงงานในการทำสวนยางพาราเฉลี่ย 2.07 คน มีรายจ่ายในการทำสวนยางพาราเฉลี่ย 19,888.84 บาทต่อปี มีรายได้จากการทำสวนยางพาราเฉลี่ยเท่ากับ 117,966.57 บาทต่อปี และมีประสบการณ์ในการทำสวนยางพาราเฉลี่ย 22.92 ปี เกษตรกรมีการเปิดรับข่าวสารทางการเกษตรมากที่สุดจากเพื่อนเกษตรกร การประชุมและโทรทัศน์กับวิทยุ เกษตรกรมีความคิดเห็นต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยางพาราเฉลี่ยโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.97) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยางโดยรวมเฉลี่ยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ พบว่า พื้นที่ปลูกยางพารามีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยางพารา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ความคิดเห็น การประกอบอาชีพ การทำสวนยางพารา

Abstract

The objectives of this research were 1) to study personal factors, economic factors and exposure to agricultural information. 2) to study the opinion on para rubber plantation of farmers. 3) to compare the opinion on para rubber plantation of farmers in reference to personal factors and exposure to agricultural information. 4) to explore the relationship between economic factors and the opinion on para rubber

¹ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จตุจักร กรุงเทพฯ 10900

²ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จตุจักร กรุงเทพฯ 10900

³ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จตุจักร กรุงเทพฯ 10900

plantation of famers. The sample consisted of 344 para rubber plantation famers of Koh Khan subdistrict, Cha-uat district, Nakhon Si Thammarat province. The statistical analysis for the interpretation of the gathered data were percentage, arithmetic means, standard deviation, t-test, F-test, least significant difference, and Pearson's correlation coefficient.

The result of the research revealed that the most of farmers were male. The average of age was 51.03 years. The level of education was elementary or lower. The average number of family was 4.06 persons. The average agricultural area was 13.72 rais. The average area for para rubber plantation was 12.02 rais. The average labor was 2.07 persons. The average expenditure in cultivating was 19,888.84 baht per year and the average income from cultivating was 117,966.57 baht per year. The average experience of para rubber plantation was 22.92 years. The most exposures of agricultural information was famer's fellow, conference with training television and radio. Farmer's opinion on para rubber plantation career on the average was at the high level (mean 3.97). The results of hypothesis testing indicated that the farmers with different member had significantly different opinion on para rubber plantation career at 0.05 level of significance. It was also found that the area for para rubber plantation had significant correlate with the opinion on para rubber plantation career at 0.05 level of significance.

Keywords: opinion, career, Para rubber plantation

คำนำ

ยางพาราเป็นพืชยืนต้นที่มีความสำคัญต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยและนับวันจะทวีความสำคัญมากขึ้นทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ซึ่งก่อให้เกิดอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มในด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมยางทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ (องค์การสวนยางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2556) นับเป็นพืชเศรษฐกิจของประเทศไทยที่ทำรายได้ให้กับประเทศมาเป็นเวลานาน ด้วยประเทศไทยตั้งอยู่ในเขตร้อน มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และยางพาราเป็นพืชที่มีความเสี่ยงน้อยกว่าการปลูกพืชชนิดอื่น มีอายุการให้ผลผลิตที่ยาวนาน จึงเป็นอาชีพที่สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่ประเทศไทยมาเป็นเวลานาน และประเทศไทยก็สามารถผลิตได้มากที่สุดในโลก ถึงปีละไม่ต่ำกว่า 2.5 ล้านตัน คิดเป็น 1 ใน 3 ของผลผลิตทั่วโลก นอกจากนี้อาชีพทำสวนยางพารายังเกี่ยวข้องกับเกษตรกรมากกว่า 6 ล้านคน ปัจจุบันประเทศไทยปลูกยางพารามากกว่า 18 ล้านไร่ (ไพโรจน์, 2557)

พื้นที่ปลูกยางพาราส่วนใหญ่จะอยู่ในภาคใต้ โดยมีพื้นที่กรีดยางพาราทั้งหมด 12,849,166 ไร่ และมีผลผลิต 3,334,817 ตัน (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2557) ซึ่งจังหวัดนครศรีธรรมราชก็เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคใต้ที่มีศักยภาพในการให้ผลผลิตยางพาราและมีการปลูกยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดโดยมีพื้นที่ปลูกยางประมาณ 1,848,296 ไร่ (สำนักงานเกษตรจังหวัดนครศรีธรรมราช, 2557) เกษตรกรจึงมีอาชีพทำสวนยางพารามานานไม่ต่ำกว่าครึ่งศตวรรษและได้สืบทอดกันจากรุ่นสู่รุ่นกว่า 2 ชั่วอายุคน อาชีพนี้จึงมีความยั่งยืนมาแต่ในอดีต แต่ในปัจจุบันจากการขยายพื้นที่ปลูกยางตามนโยบายส่งเสริมการปลูกไม่เฉพาะในภาคใต้ แต่ขยายไปทางภาคตะวันออกและภาคเหนือ ซึ่งมีพื้นที่ปลูกยางพารามากกว่า 63 จังหวัดกระจายในทุกภาคของประเทศไทย พื้นที่ราว 22 ล้านไร่ โดยไม่มีการควบคุมพื้นที่ให้เหมาะสม อีกทั้งในช่วง 2-3 ปี เศรษฐกิจโลกชะลอตัวอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ความต้องการของตลาดโลกลดลง ซึ่งทำให้เกิดปัญหาผลผลิตยางพาราในประเทศล้นตลาด เป็นผลทำให้ราคาผลผลิตตกต่ำจากราคาที่สูงถึง กิโลกรัมละ 100 กว่าบาท เหลือกิโลกรัมละ 30 บาท โดยลดลงอย่างต่อเนื่องตลอดช่วงเวลา 2-3 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ผ่านมา เกษตรกรที่ปลูกยางในพื้นที่เดิมมาเป็นเวลานาน มองเห็นถึงความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจ ทำให้เกษตรกรที่ประกอบอาชีพการทำสวนยางพารามีการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ปลูกยาง โดยหันไปปลูกพืชเศรษฐกิจชนิดอื่นหรือขายพื้นที่ทำกินเพื่อเปลี่ยนอาชีพทางการเกษตร ดังเช่นเกษตรกรใน ตำบลเกาะขันธุ์ อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งยึดอาชีพทำสวนยางพารามาเป็นเวลานาน จนเกษตรกรในพื้นที่ที่มีประสบการณ์ในการทำสวนยางพารารอบด้าน สามารถสร้างรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัวมาตลอด แต่ด้วยพื้นที่นี้เป็นเพียงพื้นที่ต้นน้ำ ซึ่งไม่ได้มีโรงงานรับซื้อและแปรรูปวัตถุดิบในท้องถิ่น เกษตรกรจึงไม่มีอำนาจในการต่อรองราคาผลผลิต การประกอบอาชีพของเกษตรกรในท้องถิ่นจึงมีการเปลี่ยนแปลงได้ทุกรูปแบบ ทำให้เกษตรกรยิ่งเกิดความไม่มั่นคงในการประกอบอาชีพการทำสวนยางพารา

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยางพาราของเกษตรกรในตำบลเกาะขันธุ์ อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ในด้านการปลูก ด้านการดูแลรักษา ด้านโรคและศัตรูยางพารา ด้านการเก็บเกี่ยวผลผลิต และด้านการตลาด เพื่อให้ทราบปัญหาที่แท้จริง และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาศักยภาพการประกอบอาชีพการทำสวนยางพาราในพื้นที่ให้มีความยั่งยืนในการประกอบอาชีพการทำสวนยางพาราของเกษตรกรต่อไป

วิธีการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ เกษตรกรผู้ประกอบอาชีพการทำสวนยางพารา ตำบลเกาะขันธุ์ อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นต้นจากประชากรจำนวน 2,409 ราย โดยขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีคำนวณขนาดตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Yamane (สุรินทร์, 2556) ขั้นตอนที่ 2 นำจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ คือ 344 ราย ไปแบ่งกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิชนิดสุ่มสัดส่วน (proportional stratified sampling) ทั้ง 9 หมู่บ้าน ขั้นตอนที่ 3 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละหมู่บ้านโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) จากการจับฉลากรายชื่อของเกษตรกรในแต่ละหมู่บ้าน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ตอนที่ 3 การเปิดรับข่าวสารทางการเกษตร ตอนที่ 4 ความคิดเห็นที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยางพารา ตอนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยางพารา การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยางพารา แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งมีช่วงคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 คะแนน และแบ่งชั้นตามวิธีอันตรภาคชั้น (class interval) จำนวน 3 ระดับ สามารถจัดช่วงคะแนนเฉลี่ยความถี่ระดับความคิดเห็นได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่มีความเหมาะสม น้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่มีความเหมาะสม ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่มีความเหมาะสม มาก

4. การทดสอบเครื่องมือ

ทดสอบเครื่องมือโดยการหาความเที่ยงตรง (validity) เพื่อตรวจสอบเนื้อหาความเหมาะสม ความชัดเจนของคำถาม และนำมาปรับปรุงแก้ไข หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบกับเกษตรกรผู้ประกอบอาชีพการทำสวนยางพาราในตำบลเกาะขันธุ์ อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 30 ราย ที่ไม่ใช่อุปกรณ์ตัวอย่าง แล้วนำผลข้อมูลมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ตามแบบของครอนบาชส์-อัลฟา (Cronbach's alpha) (สุรินทร์, 2556) ได้ค่าความเชื่อมั่นรวมเท่ากับ 0.857

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ค่า t-test, ค่า F-test และค่า LSD (least significant difference) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยและวิจารณ์

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

เกษตรกรร้อยละ 57.3 เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ยเท่ากับ 51.03 ปี การศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ร้อยละ 44.2 และมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.06 คน จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า เกษตรกรที่ปลูกยางพาราส่วนมากจะมีอายุอยู่ในวัยผู้ใหญ่ตอนปลาย ทั้งนี้เพราะว่า เกษตรกรมีการปลูกยางพารามาเป็นระยะเวลานานและยึดการปลูกยางพาราเป็นอาชีพหลักตลอดมา นอกจากนี้ยัง พบว่า เกษตรกรจบการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า (ร้อยละ 44.2) ทั้งนี้เนื่องจากหลักสูตรการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กำหนดการศึกษาเพียงแค่ชั้นประถมศึกษาเท่านั้น และเกษตรกรมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 3-4 คน (ร้อยละ 43.3) ซึ่งสอดคล้องกับ รุ่งทิวา (2554) ได้ศึกษาการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความสำเร็จในอาชีพ และความพึงพอใจในชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางพารา ตำบลท่าดอกคำ อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 44.70)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 13.72 ไร่ จำนวนพื้นที่ปลูกยางพาราเฉลี่ย 12.02 ไร่ จำนวนแรงงานเฉลี่ย 2.07 คน รายจ่ายในการการทำสวนยางพาราเฉลี่ย 19,888.84 บาท/ปี และรายได้จากการการทำสวนยางพาราเฉลี่ย 117,966.57 บาท/ปี และประสบการณ์ในการทำสวนยางพาราเฉลี่ย 22.92 ปี จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า เกษตรกรมีประสบการณ์ในการทำสวนยางพาราเป็นระยะเวลานาน เฉลี่ย 22.92 ปี ซึ่งสอดคล้องกับ นิตยา (2550) ได้กล่าวว่า ประสบการณ์การปลูกยางพาราอยู่ในช่วง 21-35 ปี พื้นที่ปลูกยางพารา เฉลี่ย 12.02 ไร่ จากพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด เฉลี่ย 13.72 ไร่ ทั้งนี้เพราะพื้นที่ทำการเกษตรโดยส่วนใหญ่ใช้ปลูกยางพาราเกือบทั้งหมด และมีจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพาราทั้งในรูปแบบแรงงานในครัวเรือนและแรงงานจ้าง เฉลี่ย 2.07 คน ส่วนมากเกษตรกรที่ปลูกยางพารามีขนาดพื้นที่ไม่มากจะช่วยกันภายในครัวเรือน ถ้าเกษตรกรที่ปลูกยางพารามีขนาดพื้นที่ในการปลูกจำนวนมาก จำเป็นต้องจ้างแรงงานเข้ามาช่วย มีรายจ่ายในการทำสวนยางพาราเฉลี่ย 19,888.84 บาท/ปี มีรายได้จากการทำสวนยางพาราเฉลี่ย 117,966.57 บาท/ปี ซึ่งรายจ่ายกับรายได้ ในการทำสวนยางพาราในแต่ละปี จะเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ขึ้นอยู่กับ ราคาผลผลิตและความต้องการของตลาด

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปิดรับข่าวสารทางการเกษตร

การเปิดรับข่าวสารทางการเกษตรจากสื่อบุคคล เกษตรกรร้อยละ 47.4 ได้รับข่าวสารจากเพื่อนเกษตรกร เพราะการรับข่าวสารจากการสนทนาพูดคุย สอบถาม หรือแลกเปลี่ยนความรู้ ความเป็นไปของสถานการณ์ยางพารากับเพื่อนเกษตรกรได้ง่ายกว่าบุคคลอื่น

การเปิดรับข่าวสารทางการเกษตรจากสื่อกิจกรรม เกษตรกรร้อยละ 79.9 ได้รับข่าวสารจากการประชุม เพราะมีหน่วยงานจากการยางแห่งประเทศไทย (กยท.) มาให้ข้อมูลข่าวสารความรู้โดยจัดการประชุมประจำเดือน

การเปิดรับข่าวสารทางการเกษตรจากสื่อมวลชน เกษตรกรร้อยละ 57.3 ได้รับข่าวสารจากโทรทัศน์และวิทยุ เพราะเป็นสื่อที่เข้าถึงได้ทุกครัวเรือนและเข้าใจได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับ พัฒน์พงศ์ (2557) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยางพารา

ความคิดเห็นที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยางพาราของเกษตรกร พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.97) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการปลูก ด้านการดูแลรักษา ด้านโรคและศัตรูยางพารา ด้านการเก็บเกี่ยว ด้านการตลาด มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.09, 3.95, 3.72, 4.08, 4.05 ตามลำดับ) (Table 1)

ด้านการปลูก มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.09) ทั้งนี้เป็นเพราะเกษตรกรคิดว่าพันธุ์ยาง RRIM 600 ระยะปลูกที่ 3x7 เมตร สภาพพื้นที่ที่ไม่มีน้ำท่วมขัง และปริมาณน้ำฝน มีความเหมาะสมต่อการปลูกยางพาราในพื้นที่ตำบลเกาะจันทร์ อำเภอสระหวัด จังหวัดนครศรีธรรมราช

ด้านการดูแลรักษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.95) ทั้งนี้เป็นเพราะยางพาราเป็นพืชที่ดูแลง่ายกว่าพืชยืนต้นชนิดอื่น ไม่ว่าจะเป็นการควบคุมวัชพืชโดยใช้พืชคลุมดิน ซึ่งนอกจากช่วยลดการใช้สารเคมีแล้วยังเพิ่มแร่ธาตุในดินได้อีกด้วย ส่วนวิธีการใส่ปุ๋ยโดยแบ่งใส่ปีละ 2 ครั้งก็ทำให้ต้นยางได้รับสารอาหารหลังจากการพักการกรีด และธาตุอาหารจากปุ๋ยเคมีก็ยังมีความจำเป็นอย่างมากสำหรับต้นยาง

ด้านโรคและศัตรูยางพารา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.72) ทั้งนี้เพราะยางพาราเป็นพืชที่ทนต่อโรคแต่ก็ยังมีโรคที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ คือโรคจากเชื้อรา ซึ่งก็เป็นโรคที่พบได้โดยทั่วไปในสภาพพื้นที่ที่มีฝนตกชุก ดังนั้นเกษตรกรจึงมีวิธีป้องกันได้ด้วยประสบการณ์ที่สั่งสมมานาน จึงไม่เป็นปัญหาต่อการทำสวนยางพาราของเกษตรกรในพื้นที่

ด้านการเก็บเกี่ยว มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.08) ทั้งนี้เพราะเกษตรกรมีความชำนาญจากประสบการณ์ที่ทำสวนยางพารามาเป็นเวลานาน ทำให้มีวิธีการและเทคนิคที่ดี ในการได้มาซึ่งผลผลิตที่มีคุณภาพ และมีอายุการเก็บเกี่ยวที่ยาวนาน ประสบการณ์และความชำนาญเรียนรู้กันได้จากรุ่นสู่รุ่น และยังคงเป็นวิธีการที่ดีที่สามารถนำไปใช้ได้ในอนาคต

ด้านการตลาด มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.05) ทั้งนี้เพราะอาชีพทำสวนยางพาราเป็นอาชีพที่สร้างรายได้หลักให้แก่ครอบครัวตลอดปี ถึงแม้ว่าเกษตรกรจะมีปัญหาเรื่องต้นทุนการผลิตที่สูง แต่เกษตรกรก็ยังได้รับการช่วยเหลือและสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

Table 1 Opinion on para rubber plantation career.

Opinion on para rubber plantation career	\bar{X}	S.D.	Level
Planting	4.09	0.78	High
Protection	3.95	0.81	High
Diseases and pests	3.72	0.90	High
Harvesting	4.08	0.82	High
Marketing	4.05	0.83	High
Total	3.97	0.82	High

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันกับความคิดเห็นที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยางพารา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา มีความคิดเห็นที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยางพารา โดยรวมเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ส่วนเกษตรกรที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยางพารา โดยรวมเฉลี่ยแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) (Table2) ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนสมาชิกเป็นเหตุผลสำคัญต่อการประกอบอาชีพเพื่อหารายได้เลี้ยงดูครอบครัว

Table 2 To compare the opinion on para rubber plantation of famers in reference to personal factors.

Personal factors	Planting	Caring for plants	Diseases and pests	Harvest	Marketing	Total	Conclude
Gender	0.360 ^{ns}	-1.106 ^{ns}	-0.643 ^{ns}	-0.885 ^{ns}	-0.692 ^{ns}	-0.769 ^{ns}	Not different
Age	3.977 [*]	1.070 ^{ns}	0.541 ^{ns}	0.780 ^{ns}	0.847 ^{ns}	1.242 ^{ns}	Not different
Education	0.684 ^{ns}	0.912 ^{ns}	1.030 ^{ns}	0.672 ^{ns}	2.142 ^{ns}	0.409 ^{ns}	Not different
Member	2.927 [*]	2.918 [*]	0.850 ^{ns}	3.456 [*]	2.329 ^{ns}	3.781 [*]	Different

ns. = Non - significant * Significance level of 0.05

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจกับความคิดเห็นที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยางพารา พบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ พื้นที่ทำการเกษตร แรงงานในการทำสวนยางพารา รายจ่ายในการทำสวนยางพารา รายได้จากการทำสวนยางพาราและประสบการณ์ในการทำสวนยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยาง ส่วนพื้นที่ปลูกยางพารามีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยางพารา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ทั้งนี้เนื่องจากเกษตรกรให้ความสำคัญกับพื้นที่ ที่สร้างรายได้หลักให้แก่ครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ (Table3)

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยด้านการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกับความคิดเห็นที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยาง พบว่า ปัจจัยด้านการเปิดรับข่าวสาร ได้แก่ ด้านสื่อบุคคล ด้านสื่อมวลชน และด้านสื่อกิจกรรม มีความคิดเห็นที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยาง โดยรวมเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน (Table4)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Table 3 The relationship between economic factors and the opinion on para rubber plantation of famers.

Economic factors	Planting	Caring for plants	Diseases and pests	Harvest	Marketing	Total	Conclude
Area agriculture	0.144**	0.169**	-0.040 ^{ns}	0.069 ^{ns}	-0.008 ^{ns}	0.082 ^{ns}	Not have relationship
Area for para rubber plantation	0.179**	0.153**	0.006 ^{ns}	0.072 ^{ns}	0.052 ^{ns}	0.118*	Have relationship
Labor in para rubberplantation	1.89**	1.20*	0.019 ^{ns}	0.077 ^{ns}	-0.008 ^{ns}	0.102 ^{ns}	Not have relationship
Spent in para rubber plantation	0.101 ^{ns}	0.062 ^{ns}	0.024 ^{ns}	0.045 ^{ns}	0.043 ^{ns}	0.071 ^{ns}	Not have relationship
Income for para rubber plantation	0.101 ^{ns}	0.097 ^{ns}	-0.034 ^{ns}	0.003 ^{ns}	-0.004 ^{ns}	0.040 ^{ns}	Not have relationship
Experience for para rubber plantation	0.044 ^{ns}	0.016 ^{ns}	-0.067 ^{ns}	0.082 ^{ns}	0.085 ^{ns}	0.038 ^{ns}	Not have relationship

ns. = Non - significant * Significance Level of 0.05 ** Significance Level of 0.01

Table 4 To compare the opinion on para rubber plantation of famers in reference to exposure to agricultural information.

Exposure to agricultural information	Planting	Caring for plants	Diseases and pests	Harvest	Marketing	Total	Conclude
Person media	2.557 ^{ns}	0.910 ^{ns}	1.842 ^{ns}	1.027 ^{ns}	1.435**	1.800 ^{ns}	Not different
Activity media	-0.985 ^{ns}	-0.064 ^{ns}	1.427 ^{ns}	-0.928 ^{ns}	-0.698 ^{ns}	-0.264 ^{ns}	Not different
Mass media	0.961 ^{ns}	0.463 ^{ns}	0.152 ^{ns}	0.686 ^{ns}	2.033 ^{ns}	0.324 ^{ns}	Not different

ns. = Non - significant ** Significance Level of 0.01

ตอนที่ 6 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยางพารา

ปัญหาของเกษตรกรผู้ประกอบอาชีพการทำสวนยางพารา พบว่า ปัญหาที่ดินเสื่อมโทรม เกิดจากการไม่ไถพักดินก่อนปลูกยางใหม่ ต้นทุนการผลิตเพิ่มสูง ปัญหาโรคน้ำหน้ำตาย เป็นเชื้อราและรากเน่า ส่งผลต่อปริมาณและคุณภาพผลผลิตทำให้ไม่สามารถแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตได้

ข้อเสนอแนะที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยางพารา เกษตรกรยังคงต้องการประกอบอาชีพการทำสวนยางพาราต่อไป แต่เกษตรกรต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ช่วยแก้ไขปัญหานั้นในด้าน (ด้านการปลูก ด้านการดูรักษา ด้านโรคและศัตรูยางพารา ด้านการเก็บเกี่ยว และด้านการตลาด)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป

เกษตรกรสวนใหญ่เป็นเพศชายอายุเฉลี่ย 51.03 ปี มีระดับการศึกษาประถมศึกษาหรือต่ำกว่า มีสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.06 คน มีพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 13.72 ไร่ มีพื้นที่ปลูกยางพาราเฉลี่ย 12.02 ไร่ มีแรงงานในการทำสวนยางพาราเฉลี่ย 2.07 คน มีรายจ่ายในการทำสวนยางพาราเฉลี่ย 19,888.84 บาทต่อปี มีรายได้จากการทำสวนยางพาราเฉลี่ยเท่ากับ 117,966.57 บาทต่อปี และมีประสบการณ์ในการทำสวนยางพาราเฉลี่ย 22.92 ปี เกษตรกรมีการเปิดรับข่าวสารทางการเกษตรมากที่สุดจากเพื่อนเกษตรกร การประชุมและโทรทัศน์กับวิทยุ เกษตรกรมีความคิดเห็นต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยางพาราเฉลี่ยโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.97) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เกษตรกรที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยางโดยรวมเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนเกษตรกรที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยางโดยรวมเฉลี่ยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เกษตรกรที่มีการเปิดรับข่าวสารทางการเกษตรแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยาง โดยรวมเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ พบว่า พื้นที่ปลูกยางพารามีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อการประกอบอาชีพการทำสวนยางพาราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรมีหน่วยงานของภาครัฐมาให้ความรู้แก่เกษตรกรโดยเน้นเกษตรกรที่มีอายุน้อย รวมถึงสมาชิกในครัวเรือนที่เป็นส่วนหนึ่งของแรงงานในการทำสวนยางพารา ซึ่งบุคคลดังกล่าวล้วนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ดังนั้นควรได้รับความรู้ในด้านการปลูกยางพารา แล้วควรพาไปศึกษานอกสถานที่ในพื้นที่ของเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพทำสวนยางพารา ทั้งยังมีการสาธิตความรู้ใหม่ ๆ ให้กับเกษตรกรควบคู่ไปด้วย เพื่อให้เกษตรกรสมาชิกในครัวเรือน และแรงงานในการทำสวนยางพารามีความรู้ในเรื่องการปลูกยางพาราที่ถูกต้อง เหมาะสม เนื่องจากพื้นที่ทำการเกษตร พื้นที่ปลูกยาง เป็นพื้นที่สร้างรายได้หลักให้แก่เกษตรกร
2. ควรมีการสนับสนุนและส่งเสริมให้สมาชิกในครัวเรือนของเกษตรกรกับแรงงานในการทำสวนยางพารา ทั้งที่เป็นแรงงานในครัวเรือนและแรงงานจ้างที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันให้มีส่วนร่วมในการฝึกอบรม และเรียนรู้ถึงวิธีการดูแลรักษาสวนยางพารา ในเรื่องชนิดของปุ๋ยที่ใช้ อัตราการใส่ปุ๋ย รวมถึงการดูแลต้นยางพาราจากแมลงศัตรูพืชต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเหมาะสม เนื่องจากเกษตรกรให้ความสำคัญกับพื้นที่ทำการเกษตรและพื้นที่ปลูกยาง เป็นอย่างมาก ด้วยพื้นที่เหล่านี้สามารถสร้างรายได้หลักให้แก่ครอบครัวของเกษตรกร ดังนั้นเกษตรกรก็ควรให้ความใส่ใจดูแลสวนยางพาราของตนเองให้ดีที่สุด
3. ควรมีการส่งเสริมให้ความรู้และคำแนะนำกับเกษตรกรและสมาชิกในครัวเรือน เนื่องจากสมาชิกในครัวเรือนเป็นบุคคลในครอบครัวของเกษตรกรที่สามารถช่วยเหลือเกษตรกรในการทำสวนยางพาราได้ ซึ่งสมาชิกในครัวเรือนแต่ละครอบครัวมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ทำให้สมาชิกบางครัวเรือนใช้วิธีการเก็บเกี่ยวที่ไม่ถูกต้อง ฉะนั้นควรมีการส่งเสริมให้ความรู้แก่สมาชิกในครัวเรือนในเรื่องของการเก็บเกี่ยวผลผลิต ตั้งแต่เริ่มกรีดยางได้ รวมถึงการกรีดยางที่ถูกต้องตามหลักวิธี เพื่อให้สมาชิกในครัวเรือนมีความสามารถและความชำนาญในการกรีดยางส่งผลให้ได้น้ำยางที่มีคุณภาพสามารถสร้างรายได้ให้กับครอบครัวของเกษตรกร และยังสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ยาวนานยิ่งขึ้น
4. ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรมีการรวมกลุ่มแปรรูปผลผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่าของราคาสินค้า โดยมีการฝึกอบรม ให้ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีในการผลิตใหม่ ๆ และศึกษาความรู้จากสถานที่จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- นิตยา รักศีล. 2550. สภาพการผลิตยางพาราและความต้องการการส่งเสริมของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาส่งเสริมการเกษตร, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พัฒนพงศ์ ดีปานา. 2557. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาส่งเสริมการเกษตร, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไพโรจน์ หมัดเต๊ะ. 2557. ยางพารา. [Online]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.gotoknow.org/posts/61907>, [15/08/2558]
- รุ่งทิวา อินทร์ปรง. 2554. การรับรู้ความสามารถของตนเอง ความสำเร็จในอาชีพ และความพึงพอใจในชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางพารา ตำบลท่าดอนคำ อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักงานเกษตรจังหวัดนครศรีธรรมราช. 2557. ยางพารา: เอกสารวิชาการ. [เอกสารอัดสำเนา]
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2557. พื้นที่ปลูกยาง. [Online]. เข้าถึงได้จาก : http://www.rubberthai.com/statistic/stat_index.htm, [10/08/2558]
- สุรินทร์ นียมางกูร. 2556. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์และสถิติที่ใช้. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ฐานบัณฑิต. 280 หน้า.
- องค์การสวนยางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2556. ยุทธศาสตร์พัฒนายางพารา พ.ศ. 2552-2556. [Online]. เข้าถึงได้จาก: http://reothai.co.th/image/mypic_customize/files/Re2552%2004.pdf, [8/08/2558]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้